

—No ho sé, no he llegit el text en qüestió, però cal tenir una visió àmplia del món. És anacrònic que el PP discuteixi si hem de veure una televisió o no. Tenim una dreta amb una visió molt estreta. Sempre hem defensat la reciprocitat de les televisions catalana i valenciana.

—**Us sentiu còmode a la “processó cívica del Nou d’Octubre”? Abans, els secretaris generals del PSPV-PSOE no hi anaven mai.**

—Sí, m’hi sent ben còmode!

—**Us hi insulten de valent.**

—De vegades sí que hi sent insults...

—**...Allà sí que us coneixen, sí...**

—Sí, i hi sent insults ben poc adequats, des del punt de vista del respecte personal. Però no pense deixar d’anar-hi. Entrem a la catedral i tot!

—**Us agradaria que la bandera oficial valenciana fora més present als actes del PSPV-PSOE?**

—La senyera ha d’estar cada dia més present. Considere que és la meua bandera, per convicció i per sentiment...

—**...Le pone, que diria el president de Cantàbria...**

—Considere que és la meua bandera, i considere que a la llengua, a l’àmbit de la Comunitat Valenciana, se li ha de dir valencià, i que el projecte de futur que vull liderar es diu Comunitat Valenciana... I tot, sense renunciar a res d’allò que inclou el nostre marc convivencial, l’Estatut, i a allò que és la tradició política del PSPV, inclòs tot allò que *Pais Valencià* ha representat a la història política i cultural de la Comunitat Valenciana.

—**Heu perdut massa temps seduïnt el centre i ara noteu que podeu perdre vots per l’esquerra? El procés no hauria d’haver estat l’invers?**

—El PSPV-PSOE aspira a ser votat per tota la societat.

—**No admeteu errades?**

—D’errades, en devem haver fet moltes, però no us les contaré.

—**“Em diuen centrista quan sóc més d’esquerres que no ells”, heu pensat en arribar a casa algun dia?**

—La meua intimitat, me la guardo.

—**Sóc del CIS i li truque a casa: “Senyor Alarte, 0 és l’extrema dreta, i 10, l’extrema dreta. On us situeu?”**

—Primer ho preguntaré a Zapatero, i us diré el mateix que ell. Ideològicament, sóc on siga Zapatero, al mil·límetre.

Victor Maceda

Esquerra XXI

Finca Santiago, consellera d’Afers Socials del govern balear, presenta a Palma un corrent intern d’Esquerra Unida.

Una trentena de militants d’Esquerra Unida (EU) de les illes Balears, encapçalats, entre més, per la consellera d’Afers Socials del govern, Finca Santiago, i per Miquel Rosselló, conseller de Cooperació Municipal del Consell de Mallorca, presentaren el dissabte dia 21 de novembre el corrent Esquerra XXI.

L’objectiu fonamental d’aquest corrent és que el Bloc per Mallorca torni a ser possible amb vista a les eleccions del 2011 a les Illes. En paraules de Santiago, “Esquerra XXI té com a objectiu garantir la continuïtat del Bloc, refermar-lo com a tercera força política, i així donar continuïtat als pactes progressistes a les institucions”. Durant la presentació, Santiago negà en tot moment “divisions internes” al si d’EU: “No som davant d’una escissió, sinó d’un corrent”, afirmà. Amb tot, reconegué que si surt en públic Esquerra XXI és en part pels aires que arriben de Madrid, on la direcció d’Esquerra Unida cerca d’enfortir aquesta marca igual que en el passat, mentre que el grup de Santiago aposta per una formulació política nova a les Illes que neixi a partir del Bloc. “El nostre model vol possibilitar un nou subjecte polític que aculli totes les persones que participin en el seu procés constituent.”

El Bloc. L’objectiu bàsic d’Esquerra XXI és que es repetesqui el Bloc, és a dir, l’aliança formada per PSM, EU, Els Verds i ERC que es presentà el 2007 per la circumscripció electoral de Mallorca. Tant per a Santiago com per als membres del nou corrent intern, el Bloc esdevingué la peça clau sense la qual no hauria estat possible el govern de centre-esquerra actual. Així doncs, és imprescindible d’assolir de bell nou l’aliança perquè, altrament, el PP tindria el camí lliure cap a la majoria absolu-

ta. Els dirigents d’Esquerra XXI han explicat a aquest setmanari diverses vegades que tot allò que sigui no fer Bloc “és donar de forma pràcticament segura la majoria absoluta al PP”. I això ho volen evitar, sigui com sigui. Però, a més a més, no volen que el Bloc sigui una qüestió merament de tàctica electoral. Segons Santiago, aspiren que el Bloc “sigui quelcom més”, és a dir, l’embrió a partir del qual neixi una nova formació política balear. Un “moviment o partit” que sorgís de les parts que l’integren i que tingués l’objectiu estratègic d’esdevenir el mur de contenció de la dreta a les Balears, per a obligar el PSOE a comprometre’s amb polítiques més progressistes.

Aquesta idea no és pas nova. Quan el PSM acceptà de formar part del Bloc, al congrés del maig del 2006, i que li valgué l’escissió del grup que posteriorment formà Entesa per Mallorca, ja era la idea que animava els dirigents d’aquest partit i d’alguns d’EU. Aleshores, responsables d’ambdós partits explicaren a EL TEMPS que l’objectiu darrer era formar un nou partit a les Illes. Per tant, la coalició electoral era la primera passa. Després havien de venir més moviments dins de cada formació amb l’objectiu que en el futur —un futur ignot, perquè no s’hi posaren terminis— es pogués refundre cada part en un nou partit. Els uns parlaven del model del Bloc Nacionalista Gallec, els altres d’Iniciativa per Catalunya... Però tots estaven convençuts que amb el temps sumarien forces d’aquesta manera.

Ara bé, els resultats electorals del 2007 no foren tan bons com desitjava cada partit, i d’aleshores ençà els recels mutus s’han multiplicat. A hores d’ara, dins EU, hi ha un grup —encapçalat per Eberhard Grosske— que voldria repetir el Bloc però sense trencar amb IU —Grosske va ser candidat a coordinador

general d'IU i forma part de la direcció federal— i que s'oposa a les pretensions del grup de Santiago. Per tant, EU no és homogènia quant a estratègies de futur. El seu coordinador —màxim càrrec orgànic— a les Balears, David Abril, no participa d'Esquerra XXI, però està convençut que si el Bloc no es refà serà “com donar la majoria absoluta al PP”, segons que digué en una conversa informal a EL TEMPS fa uns quants mesos. Tot indica, doncs, que EU es decantarà pel Bloc. Però el problema és quina coalició podrà oferir al PSM i com hi respondrà aquest partit.

Una part significativa dels dirigents del PSM estan satisfets amb l'anàlisi que fa Esquerra XXI. De fet, discretament, han demanat una passa semblant a la que ha fet Santiago. La demanaven per poder oferir als seus militants més contraris a la repetició del Bloc una mostra de la bona voluntat d'EU. Dins el PSM hi ha bona sintonia amb dirigents d'EU com ara Fina Santiago o Miquel Rosselló, però desconfien força d'Eberhard Grosske —que és tinent de batlle de l'Ajuntament

de Palma—, que consideren més acostat a les tesis que ara dominen a IU. En una entrevista publicada ja fa mesos, el secretari general del PSM, Biel Barceló, reconeixia que “el nostre candidat” per a Palma el 2011 no era Grosske.

Però no caldrà supera tan sols aquest escull. També el fet que la política d'aliances que ha seguit el PSM els darrers anys ha anat cansant una part de la militància, que voldria tornar presentar-se únicament amb les sigles pròpies. Aquest corrent difús considera que oscil·lar de l'aliança amb CiU a les europees —el 1994— a la coalició amb EU el 2007 a les eleccions balears, passant, a més, per la coalició estrictament nacionalista a les espanyoles del 2008, ha erosionat la imatge tradicional del partit, perquè tots els experiments s'han resolt amb poca rendibilitat. Aquest grup, doncs, voldria reprendre les candidatures electorals únicament amb el segell PSM. Els dirigents també entenen aquest sentiment i intentaran que qualsevol decisió sigui presa per una majoria sense contestació possible. És

significatiu que anunciassin que a la tardor d'enguany es convocaria una assemblea que decidiria l'estratègia electoral per al 2011, però fins ara no s'ha convocat. Segurament es torbarà més, tot esperant com evoluciona tant el panorama política general com, particularment, la situació dins EU.

Quan els dos partits més grans de la coalició —PSM i EU— hagin aclarit definitivament les seves posicions, caldrà veure què fan els altres dos —Verds i ERC. Els ecologistes es mostren ara molt més a prop del PSM que no d'EU, tot i que amb aquesta formació hi han fet coalició d'ençà del 1995. Si el Bloc no es refés, amb tota probabilitat PSM i Els Verds s'aliarien. Pel que fa a ERC, a hores d'ara no ha pres cap decisió llevat que advoca per crear “l'esquerra nacional” amb vista a les pròximes eleccions. Manté bones relacions amb Entesa per Mallorca i, si no es repetís el Bloc, és probable que arribàs a acords amb aquesta formació.

Miquel Payeras